

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2469/2023
11.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Самарцић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за путеве „Крушевацпут“ из Крушевца, чији је пуномоћник Марија Кнежевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2455/22 од 01.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2455/22 од 01.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2455/22 од 01.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2455/22 од 01.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П1 166/21 од 16.12.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиоцу на име разлике између уговорене и исплаћене зараде за период од 01.09.2020. године закључно са 14.01.2021. године исплати укупан износ од 158.224,29 динара са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе почев од 01. у наредном месецу за претходни месец, да на овако одређене разлике зараде у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно осигурање надлежним фондовима, да тужиоцу на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор исплати износ од 23.297,99 динара са законском затезном каматом почев од 15.02.2021. године до исплате, те тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове у износу од 37.025,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној из разлога предвиђених чланом 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Право уговарача да приликом закључења уговора о раду на одређено време предвиде могућност послодавца да донесе одлуку о увођењу исплате минималне зараде није забрањено, нити ограничено императивним нормама које регулишу област радних односа, па је побијана одлука у складу са праксом Врховног суда везаном за аутономију воља послодавца и запосленог у погледу оваквог уговарања висине зараде за обављени рад. Пошто је у конкретном случају право послодавца да Одлуком уведе исплату минималне зараде произишло из сагласне воље уговарача, а из приложених одлука Апелационих судова уз ревизију не следи да постоји неуједначено поступање судова код битно истоврсног чињеничног утврђења, по оцени Врховног суда не постоји ни један законом предвиђени разлог који би налагао обавезу да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној, у смислу напред наведене законске одредбе.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а за имовинскоправне спорове за дозвољеност ревизије меродаван је режим из члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 19.03.2021. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 181.522,20 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић